

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820204813
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820204813.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu Protourion Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kutlíková 17, IČO: 36 752 681, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Nosko & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Podjavorinskej 2, proti žalovanému R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. K., o zaplatenie 697,71 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 7Csp/66/2020 - 84 zo dňa 20. apríla 2021 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku I. m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 612,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 612,- eur od 28.12.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku napadnutého zamietajúceho výroku I. rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 75,44%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu o zaplatenie 697,71 eur s príslušenstvom. Výrokom II. žalovanému nepriznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou zo dňa 10.11.2022 domáhal proti žalovanému zaplatenia 697,71 eur s príslušenstvom. Právne vec súd posúdil podľa § 43 ods. 13, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu 25.04.2018 (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“), § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 39, § 45 ods. 1, § 52 ods. 1, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd zhodnotením skutkového stavu veci dospel k záveru, že žaloba nie je podaná dôvodne, a preto ju zamietol. Súd uviedol, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 25.04.2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal zriadiť žalovanému aktivovaním pridelenej SIM karty prístup k verejnej telefónnej sieti a poskytovať služby: program služieb 02 Fér na faktúru. Dňa 25.04.2018 právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili Kúpnu zmluvu č. 2380467924, predmetom ktorej bol záväzok predávajúceho dodať kupujúcemu mobilné zariadenie Apple iPhone 8 64GB Zlatý a záväzok žalovaného dodaný tovar prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu. Zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa 25.04.2018 a Kúpna zmluva č. 2380467924 vznikli na základe zhodného prejavu vôle ich účastníkov, ako zmluvných strán a sú platnými právnymi úkonmi. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy (a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta), pretože len danosť aktívnej legitimitácie žalobcu a pasívnej legitimitácie žalovaného môže viesť k záveru o opodstatnenosti podanej žaloby. Súd ďalej uviedol, že špecifický proces postúpenia pohľadávky, týkajúcej sa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, upravujú ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách. Prvá veta ustanovenia § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu 12.11.2019 definuje dve podmienky

(nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení pohľadávky a nepotrebnosti súhlasu dlžníka), z ktorých prvou je písomná výzva podniku na úhradu pohľadávky, ktorá musí predchádzať postúpeniu, a ktorá predstavuje upozornenie adresované účastníkovi na existenciu jeho neuhradeného záväzku, a druhou podmienkou je nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie účastníka so splnením svojho peňažného záväzku, zodpovedajúceho pohľadávke podniku. Súd posudzoval otázku splnenia i ďalších podmienok pre platné postúpenie pohľadávky 65,26 eur z faktúry č. 1202718129 a pohľadávky 20,45 eur z faktúry č. 1205292149. Žalobca v konaní nepreukázal, že by v čase postúpenia pohľadávky vo výške 65,26 eur a 20,45 eur boli splnené predpoklady pre ich platné postúpenie. Žalobca predložil Upomienku za neuhradené faktúry zo dňa 06.09.2018, ktorú podnik adresoval žalovanému. V upomienke ho vyzval na okamžitú úhradu dlžnej sumy 126,63 eur z faktúry č. 1200097539. Podľa Prílohy č. 1 Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 4672 zo dňa 12.11.2019 suma 126,63 eur z faktúry č. 1200097539 nebola predmetom postúpenia. Žalobca v konaní nepreukázal, že by podnik zaslal žalovanému výzvu na úhradu omeškaného peňažného záväzku 65,26 eur z faktúry č. 1202718129 a 20,45 eur z faktúry č. 1205292149, ktorá výzva musí predchádzať samotnému postúpeniu a tým nepreukázal ani podmienku nepretržitého viac než 90 dní trvajúceho omeškania žalovaného so splnením svojho peňažného záväzku. Žalobca nepreukázal, že podnik si splnil povinnosť, vyplývajúcu mu z ustanovenia § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu 12.11.2019. Preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky vo výške 65,26 eur a 20,45 eur. Tento nedostatok znamená, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia pohľadávky 65,26 eur a 20,45 eur sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona a s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu (v časti o postúpení pohľadávky 65,26 eur a 20,45 eur). Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu 12.11.2019 je konaním v rozpore so zákonom. Kúpnu zmluvu č. 2380467924 súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Žalobcom predložené Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2019 nepreukazuje jeho aktívnu vecnú legitimitáciu na uplatnenie pohľadávky 612,- eur (ale ani pohľadávky vo výške 65,26 eur a 20,45 eur, u ktorých však neboli splnené ani podmienky podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách) v súdnom konaní. Na nastúpenie zamýšľaných právnych účinkov Oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2019 vo vzťahu k žalovanému a k posudzovanej právnej otázke aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu bolo nevyhnutné preukázať jeho doručenie žalovanému, a to minimálne v rozsahu, že toto Oznámenie o postúpení pohľadávok sa dostalo do jeho dispozičnej sféry. Dôkazné bremeno preukázania doručenia Oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2019 žalovanému v konaní zaťažovalo žalobcu, ktorý z preukázania tejto skutočnosti vyvodzoval pre seba priaznivé dôsledky. Žalobca spolu so žalobou predložil iba Oznámenie podniku (postupcu) o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2019, ku ktorému však nebola priložená poštová doručienka, resp. poštový hárok preukazujúci skutočnosť, že Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2019 bolo skutočne postupcom doručené žalovanému, respektíve, že sa toto oznámenie dostalo do jeho dispozičnej sféry, a že teda mal možnosť sa s ním oboznámiť. Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2019 mal podľa čl. 4., bod 4.3. Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 4672 zo dňa 12.11.2019 povinnosť doručovať žalovanému pôvodný veriteľ a nie spolu so žalobou súd. Pokiaľ ide o žalobcu ako postupníka, tento v konaní neudržal dôkazné bremeno, že ako postupník preukázal žalovanému postúpenie pohľadávky. Na základe uvedeného súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimitácie zamietol. Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak mu trovy nevznikli, preto súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, uplatniac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h). Žalobca namietal, že rozsudok bol vydaný v rozpore so základným princípom čl. 2 CSP, t. j. s princípom právnej istoty, ktorého základným atribútom je požiadavka zásadnej predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Poukázal na to, že v predmetnej veci bol dňa 08.12.2020 vydaný platobný rozkaz, ktorým bola uložená povinnosť žalovanému zaplatiť dlžnú sumu. Následne na pojednávaní dňa 20.04.2021 bola žaloba zamietnutá, pričom v odôvodnení rozsudku bolo uvedené, že tomuto pojednávaniu predchádzalo prekvapivé rozhodnutie vo veci, teda platobný rozkaz zo dňa 08.12.2020. Žalobca ďalej uviedol, že mal vedomosť o vytýčenom pojednávaní a v zmysle ustanovenia § 1 ods. 1 písm. p) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu dal súhlas, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Nesprávne skutkové zistenia súdu podľa žalobcu spočívajú v závere, že na e-mailovú adresu žalovaného budú zasielané elektronické faktúry, no nie upomienky za neuhradené faktúry, resp. iné písomnosti. Žalovaný súhlasil s tým, aby mu boli v zmysle čl. 8 bodu 12 zmluvy o poskytovaní verejných služieb doručované na e-mailovú adresu faktúry. Poukázal

na čl. 19 bod 19. 1, 2 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o., podľa ktorých, pokiaľ nie je v inej časti Všeobecných podmienok uvedené inak, za písomné sa považujú aj právne úkony, ktoré budú druhej zmluvnej strane doručené faxom, elektronickou poštou, SMS správou alebo MMS správou a v prípade pochybností o tom, či bola poskytnutá služba alebo či bol vykonaný úkon (správa, výzva, upomienka, zmena zmluvy, nastavenie služieb a pod.), je rozhodujúci výpis z prevádzky ústredne alebo systémov poskytovateľa alebo príslušného zmluvného operátora poskytovateľa. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. g) CSP žalobca uviedol, že bola naplnená skutková podstata ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, nakoľko žalovaný bol nepretržite v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku viac ako 90 dní a zároveň žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu písomne vyzvaný na úhradu dlžných súm, ktoré sú predmetom postúpenia. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému prostredníctvom e-mailu dňa 02.10.2018 Pokus o zmier a dňa 20.11.2018 Predžalobnú upomienku, ktoré bez zavinenia žalobcu neboli predložené v súdnom konaní. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP žalobca uviedol, že súd nesprávne interpretoval právnu normu týkajúcu sa notifikačnej povinnosti právneho predchodcu žalobcu v postavení postupcu a žalobcu v postavení postupníka v zmysle ust. § 526 Občianskeho zákonníka voči žalovanému ako dlžníkovi. V zmysle čl. 8 bodu 8.7 zmluvy o postúpení pohľadávok právny predchodca žalobcu a žalobca sa dohodli, že Oznámenie o postúpení pohľadávok (ďalej len „oznámenie“) bude doručovať žalobca, čo nie je v rozpore s právnymi predpismi. Aj napriek tomu, že sa žalobcovi oznámenie nepodarilo doručiť žalovanému, právna teória nevyklučuje možnosť notifikovania žalovaného prostredníctvom súdneho doručovania zmluvy o postúpení pohľadávok spolu so žalobou žalovanému, čím žalobca preukáže vlastnú aktívnu vecnú legitímáciu. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. podľa § 388 CSP v časti zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a vo zvyšku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie zamietol žalobu na tom právnom závere, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní, keďže nepreukázal, že podnik si splnil povinnosť, vyplývajúcu mu z ustanovenia § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu 12.11.2019, a preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky vo výške 65,26 eur a 20,45 eur. Pokiaľ ide o zaplatenie sumy 612,- eur z titulu neuhradenej kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenie, žalobca ako postupník nepreukázal žalovanému postúpenie pohľadávky, keď nepreukázal doručenie oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2019 žalovanému.

6. Podstata odvolacích argumentov žalobcu bola koncentrovaná na tvrdenia o porušení princípu právnej istoty, keď súd skôr vo veci vydal platobný rozkaz, na tvrdenia o nesprávnych skutkových zisteniach, spočívajúcich v závere, že na e-mailovú adresu žalovaného budú zasielané elektronické faktúry, no nie upomienky za neuhradené faktúry, resp. iné písomnosti, na tvrdenia o tom, že žalovaný bol nepretržite v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku viac ako 90 dní a zároveň bol právnym predchodcom žalobcu písomne vyzvaný na úhradu dlžných súm, ktoré sú predmetom postúpenia, a napokon na tvrdenia o tom, že súd nesprávne interpretoval právnu normu týkajúcu sa notifikačnej povinnosti právneho predchodcu žalobcu v postavení postupcu a žalobcu v postavení postupníka v zmysle ust. § 526 Občianskeho zákonníka voči žalovanému ako dlžníkovi.

7. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere,

že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP).

8. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) nemožno vnímať ako reálnu vadu rozhodnutia v zmysle chybného procesného postupu súdu pri zisťovaní skutkového stavu. V tomto prípade ide o stav, keď je možné doteraz zistený skutkový stav (skutkový základ nepravoplatného rozhodnutia) aktivitou strany sporu viac priblížiť „pravde“, čím sa rozhodnutie vo veci samej môže vo väčšej miere priblížiť ideálu spravodlivého rozhodnutia. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d) CSP, z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny.

11. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 25.04.2018 so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb a tiež kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu dodať žalovanému telekomunikačné zariadenie. Žalobca si uplatnil nárok z vyššie uvedených zmlúv ako postupník na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej s postupcom dňa 12.11.2019, a to vo výške 65,26 eur z faktúry č. 1202718129 vystavenej postupcom dňa 14.09.2018 (faktúra 1), vo výške 20,48 eur z faktúry č. 1205292149 vystavenej postupcom dňa 15.10.2018 (faktúra 2) a vo výške 612,- eur z faktúry č. 1490024683 vystavenej postupcom dňa 13.12.2018 (faktúra 3). Uplatnený nárok žalobcu z faktúry 1 a z faktúry 2 v rozsahu, v akom bol na žalobcu postúpený, vyplýval zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Právny režim postúpenia pohľadávky zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb podlieha zákonu o elektronických komunikáciách, ktorý ako lex specialis upravuje osobitné podmienky pre postúpenie pohľadávok z poskytnutých elektronických komunikačných služieb.

13. Podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

14. Uvedené ustanovenie definuje dve podmienky platného postúpenia pohľadávky v režime zákona o elektronických komunikáciách, pričom prvou je písomná výzva podniku uvažujúceho o postúpení riadne nesplácanej pohľadávky účastníkovi aby pohľadávku splnil, a druhou je po výzve nasledujúce, nepretržité, viac než 90 dní trvajúce omeškanie účastníka so splnením svojho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke podniku. Pokiaľ tieto podmienky nie sú splnené, podnik nemôže postúpiť svoju pohľadávku bez súhlasu účastníka inej osobe, a ak tak učiní, zmluva o postúpení takejto pohľadávky je neplatná a v takom prípade žalobca uplatňujúci si takúto pohľadávku nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný, čo má za následok zamietnutie žaloby. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je pritom imanentnou súčasťou každého súdneho rozhodnutia a súd vecnú legitimáciu skúma vždy bez návrhu a aj v prípade, že ju strana sporu nenamieta.

15. Žalobca až do rozhodnutia súdu prvej inštancie o vyhlásení dokazovania za skončené na pojednávaní dňa 20.04.2021 nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky vo výške 65,26 eur (z faktúry 1) a vo výške 20,45 eur (z faktúry 2). Podľa názoru odvolacieho súdu bolo povinnosťou žalobcu preukázať písomnú výzvu postupcu uvažujúceho o postúpení riadne nesplácanej pohľadávky účastníkovi, aby pohľadávku splnil. Za takúto výzvu nie je možné považovať žalobcom predložené faktúry, a to bez ohľadu na to, akým spôsobom boli tieto doručené, resp. či tieto boli doručené na elektronickú adresu žalovaného v zmysle čl. 12 zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Týmito faktúrami podnik vyúčtoval účastníkovi cenu poskytnutých služieb a podľa ich obsahu ani jedna z predložených faktúr nie je výzvou v zmysle ustanovenia § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Keďže žalobcom nebola ani len predložená výzva podniku žalovanému na úhradu pohľadávok, ktoré mali byť predmetom postúpenia, nemohlo byť preukázané ani splnenie podmienky na postúpenie pohľadávky podniku spočívajúcej v nepretržitom omeškaní účastníka trvajúcom dlhšie ako 90 dní so splnením svojho peňažného záväzku napriek takejto písomnej výzve, t. j. omeškanie, ktoré trvalo uvedený čas po doručení písomnej výzvy podniku žalovanému. Ustanovenie § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách poskytuje ochranu dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase po výzve na úhradu už splatnej pohľadávky vykonal nápravu, túto pohľadávku podniku uhradil a zotrval tak vo vzťahu s pôvodným veriteľom (podnikom), s ktorým dojednal predmetnú zmluvu. Samotné faktúry takúto ochranu neposkytujú. Pokiaľ ide o žalobcom predloženú upomienku zo dňa 06.09.2018, je potrebné poukázať na to, že táto sa netýkala ani jednej zo žalobcom predložených faktúr, z ktorých mu mali byť postúpené pohľadávky, ktoré si žalobca v konaní uplatnil. Upomienkou mal podnik žiadať žalovaného o úhradu faktúry č. 1200097539 v sume 126,63 eur, vystavenej za obdobie predchádzajúce obdobiam, za ktoré boli vystavené faktúry 1 a 2. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenej pohľadávke v časti 65,26 eur a v časti 20,45 eur potom nemožno takúto výzvu považovať za výzvu uskutočnenú v súlade s ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách a tým splnenie predpokladu na platné postúpenie pohľadávky, pričom pohľadávka z faktúry označenej v upomienke zo dňa 06.09.2018 nebola ani predmetom postúpenia.

16. K námietke žalobcu, že rozsudok bol vydaný v rozpore so základným princípom čl. 2 CSP, a teda s princípom právnej istoty, keď v predmetnej veci bol vydaný platobný rozkaz, pričom v odôvodnení rozsudku podľa žalobcu bolo uvedené, že pojednávaníu dňa 20.04.2021 predchádzalo prekvapivé rozhodnutie, je potrebné uviesť, že žalobca si nesprávne vyložil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Súd vo svojom rozhodnutí neuviedol, že pojednávaníu predchádzalo prekvapivé rozhodnutie, ako naznačoval žalobca, ale to, že v rámci predchádzaniu prekvapivého rozhodnutia vec predbežne právne posúdil. Súd tak evidentne chcel len zdôrazniť potrebu predbežného právneho posúdenia, aby rozhodnutie súdu následne nemalo atribúty prekvapivého rozhodnutia. V tejto súvislosti bola nedôvodná aj námietka žalobcu týkajúca sa toho, že v zmysle Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 24/2021 dal súhlas na uskutočnenie pojednávania v jeho neprítomnosti. Žalobca nebol povinný takýto súhlas udeliť, dôsledkom čoho by bolo nariadenie termínu pojednávania tak, aby sa mohli sporové strany pojednávania zúčastniť. Zároveň neobstojí ani námietka žalobcu o tom, že o zrušení platobného rozkazu žalobca nemal vedomosť, keďže sa o tom dozvedel až keď mu bol doručený rozsudok, keďže takýto postup súdu nie je v rozpore so zákonom a nemohol mať ani vplyv na správnosť napadnutého rozsudku. Taktiež vo veci skôr vydaný platobný rozkaz, ktorý nenadobudol právoplatnosť a bol zákonom predpísaným spôsobom zrušený, nie je záväzný pre rozhodnutie vo veci samej a súd je oprávnený rozhodnúť po riadne vykonanom dokazovaní odlišne.

17. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil aj tým, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d) CSP.

18. Podľa § 366 písm. d) CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Žalobca spolu s odvolaním predložil predžalobnú upomienku a pokus o zmier jeho právneho predchodcu, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Ide o listiny predchádzajúce postúpeniu pohľadávok a žalobca ich musel a mal mať k dispozícii už v čase začatia konania pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ ich v konaní pred súdom prvej inštancie neuplatnil, neuplatnil ich tak z vlastnej viny, a preto ich nemôže použiť v odvolaní a v odvolacom konaní, a preto ani odvolací súd na ne neprihliadal a dokazovanie týmito listinami nedoplnil. Rozhodnutie žalobcu nezúčastniť sa pojednávania a udeliť súdu prvej inštancie súhlas s pojednávaním v jeho neprítomnosti bolo jeho vlastným a dobrovoľným rozhodnutím. Pokiaľ by žalobca súhlas s pojednávaním v jeho neprítomnosti neudelil a bol by sa pojednávania zúčastnil, a to prípadne aj v inom termíne v nadväznosti na protipandemické opatrenia, bol by na pojednávaní oboznámený so spornými a nespornými skutkovými tvrdeniami, s rozsahom dokazovania, ako aj s predbežným právnym posúdením vecí, na čo by mal možnosť reagovať aj prípadnými dôkaznými návrhmi na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie. Pokiaľ súhlas s pojednávaním v jeho neprítomnosti udelil, mohol a mal predpokladať, a to aj vzhľadom na zastúpenie advokátom, že na pojednávaní súd uvedie aj predbežné právne posúdenie vecí, ktoré môže spočívať aj vo vyhodnotení žaloby ako nedôvodnej, na čo by mal žalobca možnosť reagovať, pričom o takúto možnosť a následnú adekvátnu reakciu v podobe navrhovania dokazovania sa žalobca pripravil sám a vlastným rozhodnutím a procesný postup súdu prvej inštancie bol v súlade s ustanoveniami právnych predpisov. Pokiaľ teda súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie 65,26 eur a 20,45 eur s príslušenstvom zamietol, rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo v tejto časti vecne správne a bolo potrebné ho potvrdiť.

20. Pokiaľ však ide o postúpenie pohľadávky v časti 612,- eur z kúpnej zmluvy (faktúra 3), vyhodnotil odvolací súd odvolanie žalobcu za dôvodné. Pohľadávka v časti 612,- eur, predstavujúca neuhradenú kúpnu cenu za telekomunikačné zariadenie (mobilný telefón), nepredstavuje pohľadávku za služby podľa zákona o elektronických komunikáciách, a preto na jej postúpenie nebolo potrebné splniť špeciálne podmienky podľa zákona o elektronických komunikáciách. Ani prípadné nedoručenie Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 13.11.2019 nemá vplyv na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky v tejto časti a tým ani na aktívnu legitímáciu žalobcu. Nepreukázanie doručenia uvedeného oznámenia o postúpení pohľadávky nemá také účinky, aby bolo možné na základe toho dospieť k záveru o nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Neoznámenie postúpenia pohľadávky nemá vplyv na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Pokiaľ však dlžník nebol notifikovaný o postúpení pohľadávky, je povinný plniť postupcovi. Ak sa však dlžník o postúpení dozvie, je povinný plniť postupníkovi, pričom môže od postupníka žiadať preukázanie postúpenia pohľadávky. Nie je tiež vylúčené, že dlžník sa dozvie o postúpení pohľadávky až dorúčením žaloby v súdom konaní, ako uviedol aj žalobca. Súd prvej inštancie preto nárok žalobcu v tejto časti, t. j. v sume 612,- eur nesprávne právne posúdil.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v tejto časti preukázal postúpenie pohľadávky, keď toto nebolo v režime osobitných podmienok pre postúpenie vyžadované zákonom o elektronických komunikáciách. Žalobca tiež preukázal dôvod tohto nároku, t. j. neuhradenú kúpnu cenu a jej výšku 612,- eur. Z dôvodu nesplnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle zákona o elektronických komunikáciách nemožno považovať zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom za neplatnú aj vo vzťahu k pohľadávke z predmetnej kúpnej zmluvy. Nárok žalobcu na úhradu kúpnej ceny bol uplatnený dôvodne. Pohľadávka z kúpnej ceny bola splatná dňa 27.12.2018. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 612,- eur od 28.12.2018. Keďže kúpna cena nebola uhradená v lehote jej splatnosti, žalobca si tak dôvodne uplatnil aj úrok z omeškania od prvého dňa omeškania z tejto sumy, a to v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o 5 % vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou kúpnej ceny dňom 28.12.2018, ku ktorému

mala základná úroková sadzba ECB hodnotu 0 % ročne, a preto odo dňa 28.12.2018 až do zaplatenia má žalobca právo na úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 612,- eur.

22. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 612,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 612,- eur od 28.12.2018 do zaplatenia a vo zvyšku napadnutého výroku I. podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

23. O náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny vo výške 697,71 eur. Platí, že pre posudzovanie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu v konaní je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine, pričom sa prihliada na príslušenstvo, ak ho žalobca v žalobe kapitalizuje. V tomto prípade žalobca v žalobe príslušenstvo nekapitalizoval. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal iba z istiny. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a uložil žalovanému zaplatiť istinu 612,- eur. Žalobca bol úspešný v rozsahu 87,72 %. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 12,28 %. Čistý úspech žalobcu v konaní, ktorý predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom a úspechom žalovaného, potom predstavuje 75,44 %. Odvolací súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 75,44 %. O konkrétnej výške náhrady všetkých trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).